

Слово на Негово Високопреосвещенство Пловдивския митрополит Николай по случай Празника на Съединението – 6 септември

Обични в Господа братя и сестри,

Отново честваме деня на Съединението на България. Предполагам, че отново, точно в този ден, както това се случва вече години наред, ще се изричат патетични думи за това, как трябва да сме единни и да взимаме пример от нашите предци, в момент, в който обществото ни се раздира от конфликти.

Прегледах словата, които съм произнасял на тази дата, в този храм, от дванадесет години насам и установих, че всяка година е едно и също. Всяка година на този ден съм говорил колко е важно Съединението, апелирал съм за мир, за любов, за солидарност, за единство, но всяка година сред народа

ни е имало някакво недоволство, някакво неудовлетворение, някакво напрежение, което тази година вече стана видимо. Всяка година сме говорили за съединение и всяка година сме констатирали, че имаме дефицит на единство. Защо е така? Защо ни се случва това? Защо живеем в най-красивата и най-благодатна страна на света, а сред народа има толкова насъбран гняв и мнозина живеят само и единствено с мисълта как да напуснат този земен рай?

В Свещеното писание и особено в книгите на Ветхия завет има много глави, в които много точно се описва какво се случва на царства и народи, когато спрат да зачитат Божиите закони. В които алчността и егоизмът вземат превес над сърдечната любов и взаимното уважение между хората. Мислех да ви прочета някои избрани пасажии, но ще излезе като нравоучение, а с годините установявам, че нашият народ не обича да бъде поучаван. Той иска сам, със собствен разум и чрез собствения си опит да стига до определени заключения. Затова ще ви замоля за следното. Всеки от вас има у дома си Библия. Като се приберете, отгърнете я и прочетете която и да е произволна глава от Книга на Пророк Иеремия. И прочетете също така последната, пета глава, от Книга Плач Иеремиев. Ако желаете, може някой път, по-нататък, да се съберем и да обсъдим кой какво е разбрал от прочетеното, как то се съотнася към състоянието, в което се намира нашето общество и дали сме съгласни с предлаганите от Светото писание решения. Или мислим, че написаното не се отнася до нас.

Прочетете тези текстове, моля ви, защото повече от това, което е написано там, аз не мога да изразя и не мога да кажа.

Ще завърша с думите на Свети Апостол Павел към Коринтяни: „Моля ви, братя, в името на Господа нашего Иисуса Христа, да говорите всички едно и също, и да няма помежду ви разцепления, а да бъдете съединени в един дух и в една мисъл.” (1Кор. 1:10)

Моля и аз Господ Иисус Христос да ни даде един дух и една мисъл, които да ни обединят като народ и като общност. Обръщам се към всички свещенослужители в поверената ми епархия – братя, молете се, нека се молим от все сърце Бог да запази страната ни и народа ни в идващите дни, колкото и да сме немощни и грешни. Дано молитвата ни се окаже достатъчна.

Честито ви Съединение.

Бог да закриля всички ви.

Бог да пази България.

— bg-patriarshia.bg